

شعارهای ۱۶ آذر امسال، نقطه امید همبستگی جنبش های اجتماعی به یکدیگرند!

امیرجوهری لنگرودی
info@karegari.com

روزشنبه ۱۶ آذر ۱۳۹۸ برابر با ۰۷ دسامبر ۲۰۱۹، دانشجویان دختر و پسر در صفوفی فشرده در شرایطی که تمامیت کشور ایران در غم و ماتمی اندوهبار، در دل سرکوبی خونبار از شمال تا به جنوب و از شرق تا غرب بسرمی برد. در سطح گسترده دانشگاههای کشور از دانشگاه تهران - دانشگاه تربیت مدرس - دانشگاه علامه طباطبایی تهران - دانشگاه نوشیروانی بابل - دانشگاه هنر - دانشگاه تبریز و ... تصاویر منتشر شده در سطح شبکه های مجازی بیان گر این بود که دانشگاهها علیرغم اینکه در محاصره ماموران و قوای سرکوب و لباس شخصی ها و امنیتی ها بودند. خواسته ها و مطالبات بی پاسخ مانده خود را بر زبان راندند که سال هاست گرایشات راست درون و بیرون کشور از فرمیست ها و سلطنت طلبان از ادای آن لکنت زبان گرفته اند .

نمایش عمومی شنبه شانزدهم آذر نشان داد که شوک اولیه فرو خوابیده، فرزندان مردم نه تنها نترسیده و مرعوب نشدند، بلکه بر عکس جامعه به سمتی می رود که خواستار پاسخگویی حکومت به کشتار باشد. در ۱۶ آذر ۹۸، جنبش دانشجویی خودش را در شرایط سخت پلیسی و امنیتی آراست و تمام قد به صف شد . عکس ها و فیلم ها و شعارهای مخابره شده از دانشجویان دانشگاه تهران در برابر این خبر که ابراهیم رئیسی قاضی ال قضات امام مرگ به دانشگاه خواهد رفت، شعار می دادند :

قضای جلدان / مقدمتان خون باران!

بر پایه خبرهای منتشره در مراسم ابراهیم رئیسی در دانشگاه تهران ، غیر از خبرنگار روزنامه میزان به هیچ خبرنگار رسانه ای دیگری اجازه حضور ندادند. هم اینان در خیابان هابه فریاد گرسنگان با گلوله پاسخ می دهند، در دانشگاه برای درامان ماندن از صدای فرزندان کارگران، پرسش های چالش برانگیز خبرنگاران، جلوگیری از انتقال فضای اعتراضی در دانشگاه دیوارهای سانسور را بالاتر می برند تاراه را بر هر معترضی ببندند!

مصادیق عمومی شعارهای دانشگاهها، نگاه عمومی اش متوجه بی پاسخ ماندن خواسته ها و تبلور شعار های عمومی جامعه در دل جنبش های اجتماعی دانشجویان - زنان - کارگران - معلمان - بازنشستگان - جنبش دادخواهی و دیگر گروه بندی های اجتماعی بوده است. دانشجویان شعار دادند:

دانشگاه پول گردان/ تضعیف زحمت کشان
دانشگاه پولی شد/ دانشجو زندانی شد
کلاس درس خالیه/ دانشجو زندانیه
درود بردانشگاه/ نه پادگان، نه بنگاه
نه پادگان ، نه بنگاه/ درود بردانشگاه
این همه کشته کم نیست / جواب ما تفنگ نیست

متحد ، متحد؛ مقاومت می کنیم !
ایران ما چون ژاله شد / باغ وطن پُر لاله شد
از خراسان تا تهران / معلمان در زندان
میلیون ها نفر بیکار / حکومت کاسبکار
آبان ماه امساله / کشتار میدون ژاله
دانشگاه پول گردان / زحمتکشان در زندان
جواب ما تفنگ نیست / این همه گُشته کم نیست
خیابون ها خونی شد / آزادی قربانی شد
فقر، کشتار و گرانی / مردم شدند قربانی
فقر، حجاب، استنثار / آماج یک پیکارند
حجاب اجباریه / ستمگری کافیه
تبعیض جنسیتی / محکوم است و محکوم است
نه ، به حجاب اجباری
بیکاری ، بیکاری / حجاب زن اجباری
کشور و غرق خون کرد / بنزین و هم گرون کرد
ستاره در پرونده / دانشجو مون در بنده
اساتید ، اساتید / حرف بزنید ، نترسید
استادها مون ذلیلند / ذلت را می پذیرند
استاد کجاست؟ تو خلسه / سکوت کرده نشسته
اسلحه ها به سمتون / مرگ برای یه لقمه نون
ایران ، لبنان ، فرانسه / سرکوب و غارت بسه
ایران، شیلی ، فرانسه / سرکوب و غارت بسه
از هفت تپه تا تهران / زحمتکشان در زندان
دانشجوی زندانی، آزاد باید گردد
دانشجو زندانی / فقر و فساد و گرانی
نان، کار، آزادی / اداره شورایی
از احوار تا تبریز / فقر، فساد و تبعیض
دانشگاه پول گردان / زحمتکشان در زندان
فرزند کارگرانیم / کنارشان می مانیم
دانشجو آگاه است / با کارگر همراه است
ایستاده ایم در سنگر / دانشجو و کارگر
ملت عاصی ازستم / ایستاده است کنارهم
اونی که نون نداره / ترس از زندون نداره
در دانشگاه بیگاری / بعد از تحصیل بیکاری
به جای نان ، گلوله / روی سفره هامونه
کارگر، معلم، دانشجو / اتحاد اتحاد
دانشجو میمیرد / ذلت نمیپذیرد
برادرم شهیدم / راهت ادامه دارد
ستاره ی دانشجو / مدال افتخار است
مجاهد و پهلوی / دو دشمن آزادی
علی نژاد و ارشاد / ارتجاع و انقیاد
نه شاه میخوایم نه مزدور / بسه دیگه حرف زور
چه ایران ، چه بغداد / چقد باید جسد داد؟

چه ایران، چه غزه/ کشتن مردم بسه
سرکوب پایان راه نیست / مقاومت زندگی ست
نه تحریم، نه باتوم / فقط رجوع به مردم
جمهوریت، عدالت / این است شعار ملت
سفره مان غارت شد/ آبان ماه خونین شد
آبان ادامه دارد/ حتی اگر شب و روز، بر ما گلوله بارد!
از تهران تا بغداد/ فقر، ستم و استبداد

ایران، فرانسه، عراق، لبنان، شیلی، ... مبارزه یکی است؛ سرنگونی نئولیبرالیسم!
مستحکم باد اتحاد و همبستگی جنبش دانشجویی و جنبش کارگری

نمی توان به انکار تاریخ برآمد؛ کودتای ۲۸ مرداد ۳۲ نقطه پایانی بر آزادی ۱۲ ساله جامعه ما گذاشت.
مردم کشور ما این آزادی نسبی را پس از بیست سال دیکتاتوری در ۲۵ شهریور ۲۰ با استعفای و برکناری
رضا شاه به دست آورده بودند.

آنچه در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ در صحن دانشگاه تهران اتفاق افتاد، برای اعتراض به سفر نیکسون به تهران
بود. محمد رضا شاه می خواست با دعوت و خوشآمد گویی به کودتاچیان آمریکایی، فرش قرمز به زیر
پای سفیران آمریکا پهن کند و صد البته دانشگاه را برای این چاکری انتخاب کرده بود. ولی دانشجویان
آزادخواه، متحدانه با فریاد های « مرده باد شاه » کلاسهای دانشگاه تهران را تعطیل کرده تا اعتراضات
رأبه خیابان ها بکشانند. ماموران حکومت نظامی نیز مسلسل به دست، به دستور اربابانشان شلیک
کردند و دانشجوی آزادخواه و جسور به نام های : قندچی - شریعت رضوی - بزرگ نیا را از پای
در آوردند.

در پیشینه این روز باید گفت: این اعتراض خود جوش ترین اقدام دانشجویان علیه نظام پلیسی شاه در
تاریخ معاصر است و خاطره درگذشتگان آن، نماد آزادیخواهی و اتحاد قشرهای دانشجویی در صحنه
مبارزاتی کشورمان طی تمامی سالهای حاکمیت شاه و شیخ یعنی تمامی ۶۶ سال سپری شده در
روز شلمنزدهم آذر بشمار می آید. می توان گفت: جنبش دانشجویی در ایران یک جریان سیال است که طی
این سالها مراحل پُرفراز و نشیبی را پشت سر گذاشته و خاموشی نداشته است.

مهم است توجه داشته باشیم که حرکت پُرجوشش شانزدهم آذر امسال با آن که خامنه ای خیزش آبان را
به قدرت های امپریالیستی، اسرائیل، عربستان سعودی و سلطنت طلبان و مجاهدین نسبت داده، تقریباً همه
کسانی که در دور اخیر از جنبش دانشجویی دستگیر شده اند به جناح سوسیالیست و چپ دانشگاه تعلق دارند
و یا حداقل حمایت آشکاری از مضمون مطالبات کارگران و زحمتکشانشان نشان می دهند؛ که تماماً رد
شعار هایشان تجلی می یابد!

بنابراین می توان گفت: عمده جانباختگان خیزش آبان از طبقه ما هستند که هیچ نفعی در ادامه شوک تراپی
و خصوصی سازی و سیاست های ریاضتی و نئولیبرالی بانک جهانی و صندوق بین المللی پول ندارند که
هیچ، بلکه اساساً بر علیه همین سیاست ها و البته علیه خودکامگی و دیکتاتوری ولایت فقیه و مجموعه
حاکمیت شوریده اند.

رژیم اسلامی سعی کرد که با سرکوب خشن و ایجاد شوک، جنبش اعتراضی را به خاموشی بکشاند. به
جرت می توان گفت، امروز این شوک شکسته شده است. سرکوب شکست خورده شده است. زبان ها نه
تنها بسته نشدند، بلکه درازتر هم شدند. شاهدیم که گزارش های کشتار در حال آمدن هستند. ما شاهد
اعتراضات کارگران بخش های مختلف هستیم. سازمانها و نهاد های مختلف به این سرکوب گری های
خشن واکنش نشان دادند. سندیکای کارگران شرکت واحد، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، کانون
نویسندگان ایران، بخشی از وکلای دادگستری، تعداد بالایی از هنرمندان، تعداد زیادی از معلمان و
دانشجویان همه و همه سکوت را شکستند و اعتراض کردند. یک جریان برای دادخواهی شکل گرفته
است. این جریان خواستار دستگیری و مجازات عاملان کشتار هستند. دادخواهی ی که در حال شکل گرفتن

است خرخره رژیم را خواهد گرفت. حاکمیت کشتار از کنار موج دادخواهی نمی توانند به راحتی بگذرند. پیگیری وضعیت بازداشتی ها هم قطعاً مهم است. هزاران تن از مردم را به زندان کرده اند. اعتراضات خانواده ها برای پیدا کردن ورهایی فرزندان زندانی شان، خود سنگر جدی رودررویی با نظام را معنی می بخشد. چهلم کشته شدگان آبان ماه در پیش است. هم اکنون اعتراضات درپارس واگن، نیشکر هفت تپه از سر گرفته شد. جنبش دانشجویی اعتصاب را شروع کرده اند. شانزده آذر، روز دانشجو، نشان داد که خیزش آبان که ادامه حرکت ده روزه دی ماه نودوشش و اعتراضات متوالی و تقریباً روزانه پس از آن تا به امروز و اکنون است، باز خواهد ایستاد. این اعتراضات نه در غالب شورش، بلکه آرمانتوسازمان یافته تر در پایه خود گسترده تر ادامه خواهد یافت.

اکثریت مردم رژیم رانمی خواهند و خود رژیم هم به درجات زیادی به این نتیجه رسیده که به شیوه قدیم نمی تواند این جنبش را ساکت کند، به همین دلیل به رویارویی مستقیم می پردازد. برخورد مسئولین بخوبی نشان می دهد که همه جناحها سعی دارند بار مسئولیت را بردوش ان دیگری بیندازند. سپاه پاسداران، روحانی را مقصر اعلام می کنند. روحانی اظهار بی اطلاعی می کند. بین مجلسیان و رئیسشان پرسر این که مجلس هم از گران کردن بنزین خبر داشته یا نه، دعواست. نماینده گانی در صحن مجلس استعفای خود را به هیئت رئیسه دادند. جهانگیری از اینکه صادرات نفت به صفر نرسیده اظهار خوشحالی می کند و روحانی برای پیش بردن پروژه، گران کردن بنزین چه نمایش ها که بازی نکرد و نمی کند. شکاف در رژیم عمیق شده است. سید حسین موسوی از حصر خویش، خامنه ای را با شاه مقایسه کرد و رسماً اعلام کرد که وی قاتل است. رژیم از نظربین المللی تحت فشار قرار دارد. ورشکستگی اقتصادی و بحران سیاسی ادامه کار را برای جمهوری اسلامی سختتر از سخت کرده است.

رژیم در محاصره است. جنبش در حال رشد است. بیانیه های حمایتی صادر شده از سوی تشکل ها و کانون های شناخته شده با هسته سفت روشنگری، بخوبی نشان می دهد که آنها در پی یافتن ریلی برای رسیدن به همگرایی های پیوسته تری هستند. قطعاً آنها شکل هائی از اتحاد و همگرایی را پیدا خواهند کرد. همه چیز را باید از منظر آلترناتیو کارگری، چپ و سوسیالیستی نگاه کنیم. آلترناتیو کارگری بایستی روی چند پایه متمرکز شود. یکم: ایجاد پایه اجتماعی محکم و طرح مطالباتی که این پایه را تقویت می کند. از جمله: لغو خصوصی سازی ها، لغو قراردادهای سفید امضاء و موقت، مخالفت با پولی سازی آموزش، تامین اجتماعی فراگیر..... درجا انداختن این مطالبات موفق عمل شده است. دوم: در پی تنظیم برنامه و نقشه راهنما باید باشد. سوم: نیروهائی که بتوانند این پایه اجتماعی، یعنی همان پایگان سفت را حول این برنامه سازماندهی کنند. نباید یک اصل را فراموش نمایند: نه باید تندروی کرد، و نه باید آنقدر کند عمل کرد، که به بی عملی رسید.

فرارسیدن ۱۶ آذر هر سال و بویژه امسال ظرفیت نهفته دانشجویان را در این کشاکش به نمایش می گذارد. این سطح از آگاهی و رسالت تاریخی که امروز دانشجویان برای خود و مبارزات خویش منظور داشته اند و برای تحقق آن به خیابان آمده اند، دیگر بار یاد آور ایستادگی دانشجویان بعد از کودتای ۲۸ مرداد ۳۲ در برابر کودتاگران و امروز دفاع از موجودیت کشور در برابر تهاجم احتمالی امپریالیسم و پشتیبانی و همبستگی با بخشهای وسیع جنبش های اجتماعی ایران در رودررویی با کلیت نظام جمهوری اسلامی ایران است.

برما ست که در این سوی جهان و در شرایط دستگیری مجدد فعالان دانشجویی و جوانان کشور در خیزش آبان ماه که تعداد آنان را بالای ۱۰۰۰۰ نفر رقم می زنند. در دفاع از همه تحرکات مبارزات درون کشور در قبال قداره بندی عوامل امنیتی، اطلاعاتی، لباس شخصی و چماقداران بسیجی، در این سوی جهان از مبارزات دانشجویان - زنان - جوانان - اقلیت های ملی - کارگران و خانواده های اعدامیان و قربانیان قتل های سیاسی زنجیره ای و مبارزات مستقل یکایک آنان قویا پشتیبانی و حمایت نماییم. سازماندهی گسترده کارزارهای دفاعی و بخدمت گرفتن همه ابزارهای رسانه ای خود در جهت جلب حمایت افکار عمومی مجامع اتحادیه ای و کارگری و حقوق بشری در سراسر جهان، می تواند

دادخواهی مردمان سراسرکشورمان را بگوش جهانیان به رسا ترین شکل ممکن برساند. در این راه از هیچ اقدامی خودداری نوزیم. خود را به سنگر دفاعی مبارزات سراسری دانشجویان - زنان - جوانان و کارگران ایران در محیط کارزیست خود بیابیم و در همبستگی جهانی سهم خود را ایفاء نماییم .
یکشنبه ۱۷ آذر ۱۳۹۸ برابر با ۰۸ دسامبر ۲۰۱۹